

ข้อเสนอโครงการวิจัย

เพื่อขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มหาวิทยาลัยรังสิต

- ชื่อโครงการ (ภาษาไทย) การพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงผ่านการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติในรายวิชา FRN 302 : วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่
(ภาษาอังกฤษ) Development of Higher-Order Thinking Skills through the Flipped Classroom Instruction and Task-Based Teaching in FRN 302 : Modern French Literature Course
- ประเภทของงานวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน
 - ประเภทหลัก การวิจัยเกี่ยวกับนักศึกษาและการวิจัยเพื่อปรับปรุงรูปแบบการสอน
 - ประเภทย่อย การพัฒนาทักษะการเรียนรู้และวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ
- รายวิชา/สาขาที่ทำวิจัย วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่ / การสอนภาษาฝรั่งเศส
- ผู้ดำเนินการวิจัย (หัวหน้าโครงการ)
 - ชื่อ (ภาษาไทย) ผศ.ดร. สูดาญา ออประยูร
 - (ภาษาอังกฤษ) Assist. Prof. SOUDAYA ORPRAYOON
 - คุณวุฒิการศึกษา Doctorat (Littérature comparée)
 - สถานที่ทำงาน สำนักงานมาตรฐานวิชาการ
 - ตำแหน่งทางวิชาการ ผู้ช่วยศาสตราจารย์
 - โทรศัพท์ 5673
- ผู้เชี่ยวชาญที่ปรึกษาโครงการ
 - ชื่อ (ภาษาไทย) รศ.ดร. โยธิน แสงวงดี
 - (ภาษาอังกฤษ) Associate Professeur Dr. YOTHIN SAWANGDEE
 - คุณวุฒิการศึกษา Master and Ph.D. in Sociology at University of Carolina at Chapel Hill
 - สถานที่ทำงาน สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
 - ตำแหน่งทางวิชาการ รองศาสตราจารย์ระดับ 9
 - โทรศัพท์ / อีเมล 085-0553572 / prysw@mahidol.com
- สถานที่ทำการทดลองหรือเก็บข้อมูล

คณะศิลปศาสตร์ / ห้อง Smart Classroom อาคาร 7 มหาวิทยาลัยรังสิต

7. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

การเปลี่ยนแปลงและปัญหาต่างๆ ที่โลกและสังคมปัจจุบันเผชิญอยู่นั้นมีมากมายและเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วอย่างไม่เคยพบมาก่อน ผลกระทบทั้งในแง่บวกและแง่ลบของการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวส่งผลให้มนุษย์จำเป็นต้องค้นหาแนวคิดและวิธีการใหม่ๆ ซึ่งต้องอาศัยทักษะหลายด้านประกอบกัน ระบบการศึกษาในปัจจุบันจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการรับมือกับการเปลี่ยนแปลง ทั้งทักษะด้านการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learner) การคิดเป็น การคิด

สร้างสรรค์ การสื่อสารและสารสนเทศที่ต้องควบคู่ไปกับทักษะอาชีพและทักษะชีวิต ซึ่งทักษะเหล่านี้มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

จากการที่เวทีเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum) ได้จัดทำรายงานผลสรุปการวัดขีดความสามารถในการแข่งขัน (The Global Competitiveness Report) ของ 148 ประเทศทั่วโลกเป็นประจำทุกปี โดยใน พ.ศ. 2557-2558 ภาพรวมขีดความสามารถในการแข่งขัน (Overall Index) ของประเทศไทยได้รับการเลื่อนขึ้นมาจากอยู่ในลำดับที่ 31 จากเดิมที่เคยอยู่ในลำดับที่ 37 ในปีที่ผ่านมา ซึ่งความสามารถในการแข่งขันด้านที่ดีที่สุดของประเทศไทย คือการพัฒนาเศรษฐกิจมหภาค (Macroeconomics) ที่ได้เลื่อนอันดับขึ้นถึง 12 อันดับ มาอยู่ในลำดับที่ 19 ตามด้วยการสร้างประสิทธิภาพของตลาด (Market Efficiency) และการพัฒนาด้านการเงิน (Financial Development)

อย่างไรก็ตาม สิ่งที่สวนทางกับความสามารถในการแข่งขันทางด้านเศรษฐกิจ คือปัญหาการเมือง นโยบายที่ไม่แน่นอน การทุจริตคอร์รัปชั่น ความกังวลเรื่องความปลอดภัย และที่สำคัญอย่างยิ่ง คือปัญหาด้านคุณภาพของการศึกษา หากพิจารณาภาพรวมของการศึกษาในทุกระดับ ในปี พ.ศ. 2557-2558 นั้น อันดับของประเทศไทยแยกลง 9 อันดับ คือถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 87 จากเดิมที่ถูกจัดอยู่ในอันดับที่ 78 ของโลกสองปีซ้อน ส่วนระดับความพร้อมทางด้านเทคโนโลยี แม้จะได้รับการพัฒนามากขึ้นกว่าปีก่อน แต่ยังคงอยู่ในระดับที่ต่ำ (The Global Competitiveness Report 2014-2015, p.44)

จากสถิติที่กล่าวมา เราจะเห็นว่าเมื่อเปรียบเทียบกัน 148 ประเทศ ความสามารถในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของประเทศไทยนั้นแยกลงหลังจากที่ได้ย้ายอยู่กับที่แล้วก็ถูกหลายประเทศแซงหน้าไป แม้ว่าจะก่อนหน้านี้ ในบทวิเคราะห์ตอนท้ายของรายงานผลสรุปการวัดขีดความสามารถในการแข่งขัน พ.ศ. 2556-2557 ได้ให้ข้อสังเกตไว้อย่างชัดเจนแล้วว่า “การศึกษา กับสุขภาพของประชาชน (จำนวนผู้ติดเชื้อ HIV เพิ่มขึ้นอย่างมาก) เป็นวิกฤตปัญหาสองประการที่เป็นอุปสรรคต่อการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศไทยที่จำเป็นต้องได้รับการเอาใจใส่โดยเร่งด่วน” และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง “คุณภาพการศึกษาระดับอุดมศึกษานั้นยังคงอยู่ในเกณฑ์ต่ำอย่างผิดปกติ” (The Global Competitiveness Report 2013-2014, p.35)

คุณภาพการศึกษาโดยรวมที่ตกต่า่นั้นมาจากสาเหตุหลัก 4 ประการ กล่าวคือ 1. ระบบการเรียนการสอนที่ละเลยการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน 2. ระบบครูยังไม่มีความรู้เท่าที่ควร 3. การขาดความรับผิดชอบของทุกภาคส่วนในระบบการศึกษา และ 4. ความเหลื่อมล้ำในระบบการศึกษา โดยเฉพาะระบบการเรียนการสอนของประเทศไทยนั้น ยังเป็นการ “เรียนเพื่อให้สอบผ่าน” ขาดการฝึกทักษะกระบวนการที่ทำให้เกิดการตกผลึกทางความคิด ผู้เรียนจึงมีจุดอ่อนที่สำคัญคือ “ไม่รู้จักคิดวิเคราะห์” ไม่เว้นแม้แต่ผู้เรียนที่อยู่ในสายคณิตศาสตร์-วิทยาศาสตร์ ซึ่งเห็นได้จากผลการประเมินโรงเรียนทั่วประเทศที่พบว่ามากกว่าร้อยละ 90 มีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางวิชาการ ทักษะการคิด ทักษะการค้นคว้าของผู้เรียนอยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง โดยเฉพาะทักษะการคิดวิเคราะห์ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน (สิทธิพล อาจอินทร์, การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการคิดวิเคราะห์ กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์, 2554) แม้ว่า มาตรฐานหลักสูตรจะระบุไว้ชัดเจนว่าเน้นการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูง เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหา แต่ในทางปฏิบัติแล้ว ทักษะการคิดขั้นสูงเหล่านี้ยังไม่ถูกผนวกเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในการสอบเพื่อการวัดผล ผู้เรียนชาวไทยจึงยังอ่อนทักษะกระบวนการเหล่านี้เป็นอย่างมาก และยังเป็นจุดอ่อนที่อาจารย์ชาวต่างประเทศที่สอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยมักตั้งข้อสังเกตเป็นอันดับแรกๆ ดังที่ผู้จัดทำเว็บไซต์ Tasty Thailand ได้กล่าวไว้ว่า “สิ่งแรกที่ครูสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศในประเทศไทยส่วนใหญ่พบเมื่อเริ่มสอนภาษาอังกฤษคือการขาดทักษะการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนไทย” (“The first thing most EFL teachers in Thailand discover when they begin to teach English is the lack of critical thinking skills of most Thai

students.” Citation quoted from Tasty Thailand.com: How to teach Critical Thinking to EFL students in Asia) และเมื่อไรที่ต้องใช้ทักษะการคิดขั้นสูง นักเรียนไทยส่วนใหญ่จะยังทำไม่ได้เท่าที่ควร ดังที่ ภูมิตร์น ได้กล่าวไว้ว่า “ผู้เรียนไทยยังไม่สามารถทำได้ดีในเรื่องการประยุกต์ความรู้และแก้ปัญหาและไม่สามารถเขียนแสดงความคิดได้” (Nagao et al., editors, 2007, *Mathematics and Science Education in Developing Countries*, p.55) ผู้สอนในระดับอุดมศึกษาซึ่งต้องรับช่วงการพัฒนาผู้เรียนต่อจากโรงเรียนจึงมีประสบการณ์คล้ายคลึงกัน คือพบว่านักศึกษาจำนวนมากมายที่เรียนอยู่ในระดับอุดมศึกษายังคิดไม่เป็นและไม่สามารถตัดสินใจแก้ปัญหาด้วยตนเองได้อย่างสร้างสรรค์

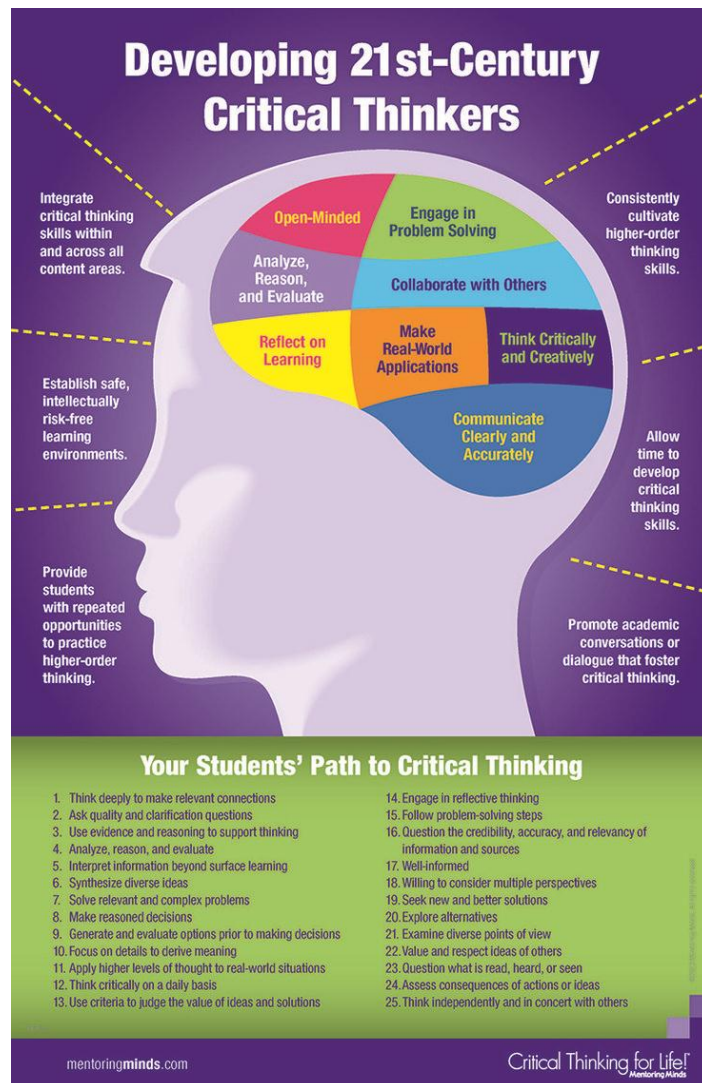
อย่างไรก็ตาม ทักษะการคิดขั้นสูงได้กลายเป็นปัจจัยสำคัญที่จะเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของบัณฑิตในตลาดแรงงานทั่วโลกเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ เห็นได้จากผลการสำรวจความเห็นระดับชาติของผู้นำด้านธุรกิจและผู้นำองค์กรที่ไม่หวังผลกำไรโดยสมาคมวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยแห่งสหรัฐอเมริกาในปีการศึกษา 2556 พบว่าเกือบ 93 % ของนายจ้างต้องการให้บัณฑิตมีทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะการสื่อสารได้อย่างชัดเจนและทักษะการแก้ปัญหา มากกว่าความรู้ในสาขาวิชาเอก นอกจากนี้ ข้อมูลล่าสุดในปี พ.ศ. 2558 จากการสำรวจความต้องการของนายจ้างที่ประสบความสำเร็จในประเทศ 34 ประเทศที่เป็นสมาชิกขององค์การเพื่อความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนาของประเทศกลุ่มยุโรป (OECD) ซึ่งมีประเทศสหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์และญี่ปุ่น ร่วมเป็นสมาชิกด้วย พบว่า นายจ้างคาดหวังให้ลูกจ้างมีทักษะด้านการคิดวิเคราะห์และความคิดสร้างสรรค์สูงสุด (“OECD เฝย “คิดเป็น” ทักษะการทำงานที่นายจ้างต้องการมากที่สุด” 20 พฤษภาคม 2558. สำนักข่าวอิศราออนไลน์)

ส่วนความเห็นของนายจ้างในประเทศไทยก็เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับนายจ้างต่างประเทศ คือต้องการบุคคลที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาอยู่ในอันดับต้นๆ เช่นกัน จากการสำรวจ ความพึงพอใจของนายจ้างที่มีต่อบัณฑิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ประจำปี พ.ศ.2553 จำนวน 1204 คน พบว่านายจ้างต้องการบุคคลที่มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และแก้ปัญหาเป็นอันดับ 2 รองจากความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และจากการสำรวจความเห็นของนายจ้างโดยบริษัท จ๊อบสตรีท (ประเทศไทย) จำกัด ในปี พ.ศ. 2555 พบว่าคุณลักษณะที่ฝายนายจ้างในประเทศไทยต้องการมากที่สุด นอกจากความสามารถในการนำความรู้ที่ได้ศึกษามาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้แล้ว นายจ้างคาดหวังว่าบัณฑิตใหม่จะสามารถวิเคราะห์ ตีความได้อย่างเป็นระบบเพื่อนำไปแก้ปัญหาในการทำงานได้อย่างเหมาะสม ซึ่งไม่แตกต่างจากข้อมูลจากการศึกษาของ สินทรัพย์ ยืนยาว (2557) เรื่อง คุณลักษณะของบัณฑิตสาขาวิชาภาษาไทยที่สถานประกอบการต้องการ ที่สอบถามสถานประกอบการราว 300 แห่งในจังหวัดบุรีรัมย์ และพบว่าในด้านทักษะการคิด สถานประกอบการต้องการผู้ที่มีทักษะการคิดวิเคราะห์อย่างเป็นระบบมากที่สุด

ดังนั้น ภาคการศึกษาต้องร่วมมือกันเร่งแก้ปัญหาคุณภาพการศึกษาโดยเร็ว ในส่วนของสถาบันอุดมศึกษาต้องเน้นการสร้างบัณฑิตที่ตรงกับความต้องการของตลาดแรงงานให้มากที่สุด ให้มีความสามารถอันท้าทายและทักษะต่างๆ โดยเฉพาะทักษะการคิดขั้นสูง ซึ่งจำเป็นสำหรับการทำงานในศตวรรษที่ 21 และเพื่อให้สอดคล้องกับความสามารถด้านเศรษฐกิจมหภาคของประเทศไทย มิฉะนั้นแล้วบัณฑิตที่ขาดทักษะที่จำเป็นจะหางานทำได้ยากและจะยิ่งส่งผลให้จำนวนคนตกงานในประเทศเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆ เห็นได้จากยอดคนตกงานสะสมสูงถึง 490,000 คน ในปี พ.ศ. 2557 (ข้อมูลจากบริษัทจัดหางาน จ๊อบสตรีท th.jobsdb.com/th) และยังเป็นอุปสรรคในการเพิ่มสมรรถนะของประเทศเพื่อให้สามารถแข่งขันได้ในเวทีอาเซียนและนานาชาติ ดังที่ ข้อเสนอว่าด้วยการปฏิรูประบบการศึกษาไทย ของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (TDRI) ระบุว่า “การศึกษาที่ไม่มีคุณภาพก่อให้เกิดปัญหาร้ายแรงต่อประเทศ” (ข้อเสนอว่าด้วยการปฏิรูประบบการศึกษาไทยของสถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย หน้า 1)

ทักษะการคิดขั้นสูง

ทักษะการคิดขั้นสูง เป็นแนวคิดที่เกิดจากการปฏิรูปการศึกษาในสหรัฐอเมริกา ซึ่งโดยมากหมายถึงทักษะ 3 ลำดับบนสุดตามแนวนุกรมวิชาการเรียนรู้ (Learning Taxonomy หรือการจัดหมวดหมู่การเรียนรู้) ของบลูม หากเป็นฉบับดั้งเดิมทักษะ 3 ลำดับบนสุด ได้แก่ การวิเคราะห์ การประเมินค่า และการสังเคราะห์ และหากเป็นฉบับปรับปรุง ได้แก่ การวิเคราะห์ (Analysis) การประเมินค่า (Evaluation) และการสร้างสรรค์ (Creativity) ทักษะดังกล่าวถือกันว่าเป็นทักษะการคิดขั้นสูงที่ต้องมีวิธีการเรียนการสอนแตกต่างไปจากการสอนเนื้อหาต่างๆทั่วไป ดังนั้นจึงเป็นทักษะที่เรียนรู้และสอนได้ยากกว่าการเรียนการสอนเนื้อหา แต่เป็นสิ่งที่มีความสำคัญมากกว่าเพราะเป็นทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงอยู่ในศตวรรษที่ 21 (http://en.wikipedia.org/Higher-order_thinking)

Source : <https://www.pinterest.com/pin/474707616944388629/>

ทักษะการคิดขั้นสูงเป็นทักษะที่ซับซ้อนและบางครั้งมีลักษณะเป็นพหุทักษะที่ต้องใช้ร่วมกันมากกว่า 1 ทักษะขึ้นไป นักการศึกษาบางกลุ่มจึงจำแนกทักษะการคิดขั้นสูงเป็น 3 ประเภทใหญ่ๆ ได้แก่

1. กลุ่มที่นิยามทักษะการคิดขั้นสูงว่าเป็นทักษะการถ่ายโอนความรู้ (Transfer) หรือเป็นการเรียนรู้ที่มีความหมาย (Meaningful Learning) (Anderson & Krathwohl, 2001, p.63)

2. กลุ่มที่นิยามทักษะการคิดขั้นสูงว่าเป็นการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking) หรือการคิดไตร่ตรองอย่างมีเหตุผล เพื่อตัดสินใจทำหรือเชื่อในสิ่งใดสิ่งหนึ่ง (Norris & Ennis, 1989, p.3) และ

3. กลุ่มที่นิยามทักษะการคิดขั้นสูงว่าเป็นทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) นั้น มี 2 แนวคิด คือพวกแรกเห็นว่าทักษะการแก้ปัญหาคือการใช้ทักษะการคิดขั้นสูงตั้งแต่ 1 ทักษะขึ้นไปเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ต้องการ (Nitko & Brookhart, 2007, p.215) และพวกที่สองเห็นว่าทักษะการแก้ปัญหาคือกระบวนการทักษะที่ใช้ในการรับมือกับสิ่งใหม่ จนช่วยให้เกิดการเรียนรู้ต่อเนื่องได้ด้วยตัวเอง โดยเริ่มตั้งแต่จดจำข้อมูล ทำความเข้าใจ ประเมินค่า สร้างทางเลือกใหม่ จนไปถึงสามารถสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Bransford & Stein, 1984, p.122) (Brookhart, 2010. *How to Assess Higher-Order Thinking Skills in Your Classroom.*)

นอกจากคำนิยามที่กล่าวมาแล้ว ยังมีนักการศึกษาอีกกลุ่มที่เน้นทักษะการรู้คิด (Metacognition) เป็นส่วนหนึ่งของทักษะการคิดขั้นสูงด้วย

การรู้คิด หมายถึง ทักษะการคิดขั้นสูงที่บุคคลสามารถเข้าใจกระบวนการคิดและกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง ลักษณะของกิจกรรมการรู้คิด ได้แก่ การที่บุคคลวางแผนว่าจะเริ่มทำชิ้นงานที่ได้รับมอบหมายอย่างไร ควบคุมความเข้าใจของตนเองในชิ้นงาน รวมทั้งสามารถประเมินความก้าวหน้าในการทำงานของตนเองจนสำเร็จ ลิฟวิงสตัน กล่าวว่าทักษะการรู้คิด เป็นสิ่งที่ผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนเพราะเป็นทักษะที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อการประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ (Livingston, 1997. *Metacognition: An Overview*)

ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงให้แก่ผู้เรียน ผู้สอนจึงได้ศึกษาวิธีการสอนรูปแบบต่างๆ ที่มุ่งให้เกิดการฝึกทักษะการคิดขั้นสูง และคิดว่าการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน (The Flipped Classroom Instruction) และการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ (Task-Based Teaching) น่าจะเสริมสร้างการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงให้แก่ผู้เรียนได้ เนื่องจาก การสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านนั้น จะสร้างการมีส่วนร่วมและความรับผิดชอบในการเรียนของผู้เรียนตั้งแต่ก่อนเข้าชั้นเรียน ส่วนการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ นั้น มีขั้นตอนต่างๆ ในการสร้างชิ้นงานจนสำเร็จที่น่าจะเอื้อต่อการพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงให้แก่ผู้เรียนด้วยเช่นกัน

การสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน (The Flipped Classroom Instruction)

การสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน (The Flipped Classroom Instruction) เป็นรูปแบบการสอนที่ไม่ใช่เรื่องใหม่ แต่มีการใช้มาตั้งแต่ช่วงปลายศตวรรษที่ 20 แล้ว เช่น Barbara Walvoord และ Virginia Johnson Anderson ได้เสนอรูปแบบการสอนที่ผู้เรียนได้รับเนื้อหาที่จะเข้าเรียนในชั้นเรียน และเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้เตรียมตัวล่วงหน้าโดยเสนอมวีดิทัศน์จากงานที่ได้ให้ทำก่อนเข้าชั้นเรียน เมื่อถึงชั้นเรียนผู้เรียนจะได้รับคำแนะนำและข้อเสนอแนะระหว่างทำกิจกรรม และมีการแนะนำให้นำรูปแบบนี้ไปใช้ในสาขาวิชาต่างๆ เป็นวงกว้าง (Effective Grading, 1998)

ส่วนผลการทดลองของ Maureen Lage และคณะ (2000) นั้นพบว่าการสอนแบบดั้งเดิมไม่เหมาะสมกับการเรียนรู้บางรูปแบบ จึงออกแบบวิธีการที่ใกล้เคียงกันกับห้องเรียนกลับด้านที่พวกเขาเรียกว่า Inverted Classroom เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนผ่านสื่อต่างๆ ก่อนเข้าชั้นเรียน โดยมอบหมายงานที่มีการสุ่มเก็บคะแนนในบางครั้ง เพื่อให้แน่ใจว่ามีการเตรียมการเรียน ในชั้นเรียนเป็นการอภิปรายกลุ่มย่อยโดยใช้หลักเศรษฐศาสตร์ ผลการทดลองพบว่าผู้เรียนมีแรงจูงใจมากกว่าการสอนในรูปแบบดั้งเดิม

Eric Mazur และ Catherine Crouch (2001) เรียกการกลับด้านห้องเรียนของพวกเขาว่า Peer Instruction หรือ การสอนผ่านเพื่อน คือการให้ผู้เรียนได้รู้เนื้อหาก่อนเรียนและได้รับมอบหมายงานเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้เตรียมตัวก่อน ในชั้นเรียนมีการบรรยายและถามคำถามเกี่ยวกับเนื้อหา ส่วนการตอบคำถามนั้น ผู้เรียนจะต้องใช้อุปกรณ์ที่เรียกว่า “clickers” ที่ช่วยให้ผู้เรียนตอบได้โดยไม่ระบุชื่อและผู้สอนจะเห็นคำตอบทันที หากผู้เรียนส่วนใหญ่ตอบไม่ถูก จะมีการนำคำถามนั้นไปให้ผู้เรียนอภิปรายในกลุ่มเล็ก จากนั้นผู้เรียนตอบคำถามอีกครั้งก่อนที่ผู้สอนจะให้ข้อเสนอแนะที่ถูกต้อง โดยแต่ละหัวข้อใช้การอภิปรายหัวข้อละ 13-15 นาที

ต่อมาในปี ค.ศ. 2007 Jonathan Bergmann และ Aron Sams ครูสอนวิชาเคมีได้หาวิธีช่วยนักเรียนระดับมัธยมศึกษาของเขาที่จำเป็นต้องขาดเรียนเพื่อไปเข้าร่วมกิจกรรมหรือเข้าเรียนไม่ทัน โดยการทำวิดีโออย่างง่ายด้วยการอัดถ่ายการสอนและอัปโหลดออนไลน์ไว้ให้ผู้เรียนเข้ามาดูบทเรียนทางเว็บไซต์ เมื่อวิดีโอการสอนแพร่ออกไป นอกจากผู้สอนไม่ต้องตามสอนเสริมให้เด็กที่ขาดเรียนแล้ว ยังมีผลดีต่อผู้เรียนที่เรียนทันอยู่แล้วด้วยเพราะผู้เรียนกลุ่มนี้กลับมาดูวิดีโอซ้ำเพื่อการเตรียมสอบได้ นอกจากนี้ ผลที่เกิดจากการแก้ปัญหาดังกล่าวที่อาจารย์ทั้งสองไม่ได้คาดคิด คือ มีทั้งนักเรียนและครูทั่วโลกเข้ามาศึกษาวิธีดีที่พวกเขาได้ลงไว้ พวกเขาจึงได้จัดทำวิดีโอเพื่อนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน และพบว่าหลังจากสอนและทำกิจกรรมเสร็จแล้วยังเหลือเวลาอีก 20 นาทีหากเทียบกับการสอนแบบเดิม และเมื่อใช้วิธีการดังกล่าวจนจบปีการศึกษา ก็พบว่า การสอนแบบนี้ช่วยกำหนดกรอบให้ผู้เรียนที่มีปัญหาได้เรียนทันเพื่อน และช่วยให้ผู้เรียนที่มีความแตกต่างกันได้มีโอกาสศึกษาเนื้อหาตามความต้องการเฉพาะของแต่ละคน

การสอนแบบอิงงานปฏิบัติ (Task-Based Teaching)

การสอนแบบอิงงานปฏิบัติ (Task-Based Teaching) คือ การสอนที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนพัฒนาภาษาด้วยการสร้างชิ้นงาน ผู้ริเริ่มความคิดนี้คือ N. Prabhu ในแคว้นบังกลาห์ อินเดียใต้ ที่เชื่อว่าผู้เรียนจะเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพเมื่อมีสมาธิจดจ่อกับงานมากกว่ากับภาษาที่ใช้ (Prabhu, 1987, cited in Littlewood, 2004, Littlewood, William. Task-Based Learning of Grammar) นอกจากนี้ การที่ผู้เรียนลงมือทำชิ้นงานขึ้นมาทำให้ผู้สอนรู้ว่าผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการสื่อสารในภาษาที่ 2 ได้ดีเพียงใด และการเขียนชิ้นงานยังทำให้เกิดการเรียนรู้ในภาษาที่ 2 ได้ง่ายขึ้น ทั้งนี้เพราะชิ้นงานทำให้เกิดกระบวนการนำเข้าและส่งออกข้อมูลที่จำเป็นต่อการนำภาษาไปใช้ได้จริง กิจกรรมการสร้างชิ้นงานและการทำชิ้นงานได้สำเร็จจึงมักสร้างแรงจูงใจในการเรียนได้ดี

โดยทั่วไป การสอนแบบอิงงานปฏิบัติ ประกอบด้วยขั้นตอน 3 ขั้นตอน กล่าวคือ

1. ขั้นตอนก่อนการสร้างงาน (Pre-task Stage) เป็นขั้นตอนที่ผู้สอนให้คำแนะนำและคำนิยามหัวข้อของงาน และผู้เรียนเตรียมหาคำและสำนวนที่จะใช้ พร้อมทั้งเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ที่จำเป็นต้องใช้ในการสร้างงาน
2. ขั้นตอนต่อไปเป็นขั้นตอนที่ Willis, D & Willis, J. (*Doing Task-based Teaching*, 2007) เรียกว่า “Task Cycle” หรือ “วงจรของงาน” ซึ่งในขั้นตอนนี้ผู้เรียนจะทำงานที่ได้รับมอบหมาย ที่อาจเป็นแบบฝึกการอ่าน การฟัง การเขียน หรือการแก้ปัญหา จากนั้นเตรียมคำอธิบายขั้นตอนการทำงานและสรุปผลที่ได้จากการสร้างสรรค์ผลงาน
3. ขั้นตอนสุดท้ายคือจุดประเด็นภาษา เป็นการนำเสนอหน้าชั้น เน้นลักษณะการใช้ภาษาในงานที่ได้ลงมือสร้าง โดยครูจะสามารถให้ข้อเสนอแนะที่เหมาะสมได้ในขั้นตอนนี้

รายวิชา FRN 315 (Modern French Literature)

รายวิชา FRN 302 (วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่) เป็นรายวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาฝรั่งเศส คณะศิลปศาสตร์ ซึ่งใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญผ่านการใช้สื่อการเรียนการสอน (Study Guide) ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นและได้ปรับปรุงเนื้อหาและข้อมูลให้ทันสมัยเป็นประจำทุกปี ต่อมาในปีการศึกษา 2553 ผู้สอนได้วิจัยค้นหารูปแบบการเรียนการสอนเนื้อหา และได้ทดลองใช้รูปแบบ *การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน* (Learning Together of Cooperative Learning) พบว่าสามารถช่วยสร้างแรงจูงใจในการเตรียมการเรียนของกลุ่มและเพิ่มผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ผู้เรียนเกิดทักษะในการทำงานเป็นกลุ่มและพึงพอใจต่อรูปแบบการเรียนที่นำมาใช้สอน

จากรูปแบบการสอนที่ประกอบด้วยการสอนเนื้อหาด้วยเทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน ซึ่งกลุ่มผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้ลงมือศึกษาเนื้อหาและวิเคราะห์บทคัดตอนอย่างละเอียดนั้น ยังมีจุดอ่อนของรูปแบบอยู่ที่ว่า ข้อดีที่สำคัญของรูปแบบดังกล่าวตกอยู่กับกลุ่มที่กำลังทำงานเป็นส่วนใหญ่ ส่วนกลุ่มผู้เรียนที่เหลือที่ยังไม่ถึงคิดจะรอการนำเสนอของกลุ่มทำงานเพื่อรับทราบเนื้อหา ทำให้ผู้เรียนกลุ่มหลังนี้ไม่เกิดการเรียนรู้ที่มีความหมายเท่าที่ควรและขาดความคงทนของความรู้ โดยมักจะลืมข้อมูลที่กลุ่มทำงานได้อธิบายให้ฟังภายในเวลาไม่นาน ผู้สอนจึงคิดนำรูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ มาช่วยเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อการเรียนรู้ให้ครอบคลุมผู้เรียนทุกคนพร้อมกับการพัฒนาพหุทักษะที่เป็นทักษะการคิดขั้นสูง [ซึ่งประกอบด้วย **การวิเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ และการเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง**] โดยนำทั้งสองรูปแบบดังกล่าวมาผสานเข้ากับ *การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน* เพื่อให้เกิดการพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการประกอบอาชีพและการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ให้แก่ผู้เรียน นอกเหนือจากทักษะต่างๆที่พัฒนาได้จาก*การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน*

ลักษณะการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านในรายวิชา FRN 302 (วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่) นั้น เป็นการจัดทำเว็บไซต์รายวิชาขึ้นมาเพื่อให้สามารถจัดวางเนื้อหาของแต่ละบทไว้ให้ผู้เรียนได้ศึกษาล่วงหน้า โดยในแต่ละบทผู้สอนค้นหาวิดีโอภาษาฝรั่งเศสจากอินเทอร์เน็ตที่สอดคล้องมาประกอบเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น ตัวอย่าง เช่น ในการเรียนบทละครเรื่อง *En Attendant Godot* ของนักเขียน ชื่อ Samuel Beckett ก็จะนำวิดีโอของเรื่องดังกล่าว (ที่ความยาวอยู่ระหว่าง 7-15 นาที) มาวางประกอบบนเว็บไซต์ เพื่อเสริมความเข้าใจ 1-2 วิโอ และเพื่อให้แน่ใจว่าผู้เรียนได้ศึกษาเนื้อหาและดูวิดีโอมาก่อนเข้าชั้นเรียน ผู้เรียนที่ไม่ใช่กลุ่มนำเสนอจะตั้งคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาและวิดีโออย่างน้อย 1 วันล่วงหน้า เพื่อให้กลุ่มทำงานมีเวลาเตรียมตอบคำถามภายหลังการนำเสนอแล้ว โดยให้พิมพ์คำถามไว้ที่ไฟล์ Docs ที่ผู้สอนสร้างขึ้นไว้ที่ Google Drive โดยมีเงื่อนไขว่าคำถามที่ซ้ำจะไม่ได้คะแนนการตั้งคำถาม ส่วนกลุ่มทำงานที่รับผิดชอบการนำเสนอจะต้องศึกษาบทที่รับผิดชอบโดยละเอียดอยู่แล้ว

สำหรับการสอนแบบอิงงานปฏิบัติในรายวิชา FRN 315 (Modern French Literature) นั้น คือการมอบหมายให้ทำงานที่เน้นการพัฒนาพหุทักษะที่เป็นทักษะการคิดขั้นสูง ได้แก่การมอบหมายให้คิดและทำชิ้นงาน (Task) ตามแนวคิดที่ได้เรียนในบางบทและการให้ทำงานส่วนบุคคล (Travail Personnel Guidé) เพื่อให้ผู้เรียนมีกวางแผนการทำงาน ทำความเข้าใจรวมทั้งประเมินความก้าวหน้าในงานของตนเองจนเสร็จสมบูรณ์ แล้วเตรียมการนำเสนอและตอบคำถามของผู้ฟัง

นิยามคำศัพท์เฉพาะ

ทักษะการคิดขั้นสูง (Higher-Order Thinking Skills) ในงานวิจัยนี้หมายถึง พหุทักษะที่เป็นทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน ได้แก่การวิเคราะห์ (Analysis) การประเมินค่า (Evaluation) การสร้างสรรค์ (Creativity) และการเข้าใจกระบวนการเรียนรู้ของตนเอง (Metacognition)

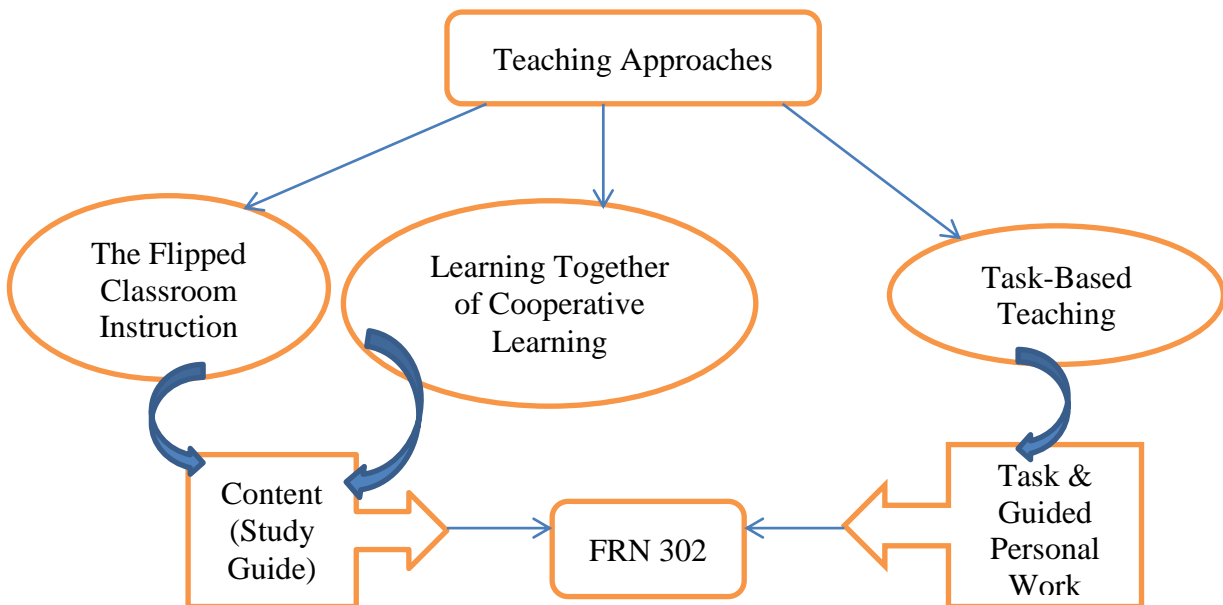
การสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน (The Flipped Classroom Instruction) ในงานวิจัยนี้หมายถึง การจัดทำเว็บไซต์รายวิชาเพื่อจัดวางเนื้อหาและวิดีโอเพื่อให้ผู้เรียนได้ศึกษาพร้อมกับตั้งคำถามล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียนอย่างน้อย 1 วัน โดยผู้เรียนพิมพ์คำถามไว้ที่ไฟล์ Docs ที่ผู้สอนสร้างผ่าน Google Drive และแชร์ให้กับผู้เรียนทุกคน

การสอนแบบอิงงานปฏิบัติ (Task-Based Teaching) ในงานวิจัยนี้หมายถึง การเรียนการสอนผ่านการสร้างชิ้นงานที่มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนเกิดพหุทักษะที่เป็นทักษะการคิดขั้นสูงและทักษะอื่นๆ รวมทั้งสามารถสื่อสิ่งที่คิดออกมาเป็นภาษาของผู้เรียนเอง ประกอบด้วย 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนก่อนการสร้างงาน (Pre-task Stage) ขั้นตอนวงจรของงาน และขั้นตอนจุดประเด็นภาษา

รายวิชา FRN 302 : วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่ (Modern French Literature) หมายถึง รายวิชาบังคับสำหรับนักศึกษาชั้นปีที่ 3 สาขาภาษาฝรั่งเศส คณะศิลปศาสตร์ ซึ่งใช้กระบวนการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยแบ่งกิจกรรมการเรียนการสอนเป็น 2 ส่วนใหญ่ ประกอบด้วย

1. กระบวนการเรียนการสอนเนื้อหาตาม Study Guide ผ่านการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้าน (The Flipped Classroom Instruction) และ รูปแบบ การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิคการเรียนรู้ร่วมกัน (Learning Together of Cooperative Learning)
2. กระบวนการเรียนการสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ ซึ่งประกอบด้วย การมอบหมายให้คิดและทำชิ้นงาน (Task) ในบางบทและการให้ทำงานส่วนบุคคล (Travail Personnel Guidé) เพื่อฝึกให้ผู้เรียนวางแผนการทำงาน ทำความเข้าใจพร้อมกับประเมินความก้าวหน้าของงาน นำเสนองานและตอบคำถามของผู้ฟังได้

รูปแบบการเรียนการสอนในรายวิชา FRN 302

Teaching Approaches in Modern French Literature Course

คำถามการวิจัย

1. รูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติสามารถพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงให้แก่ผู้เรียนในรายวิชา FRN 302 ได้อย่างไรบ้าง
2. รูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติสามารถพัฒนาทักษะสำคัญอื่นๆ นอกเหนือจากทักษะการคิดขั้นสูงให้แก่ผู้เรียนในรายวิชา FRN 302 ได้อย่างไรบ้าง
3. ผู้เรียนมีความคิดเห็นต่อรูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติในรายวิชา FRN 302 อย่างไร

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติในรายวิชา FRN 302

ตัวแปรตาม คือ

- ก. ผู้เรียนในรายวิชา FRN 302 เกิดการพัฒนาพหุทักษะที่เป็นทักษะการคิดขั้นสูง
- ข. ความพึงพอใจของผู้เรียนในรายวิชา FRN 302 ต่อรูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ

8. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลของการใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติที่มีต่อการพัฒนาพหุทักษะที่เป็นทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน
2. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อการใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ

9. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาพหุทักษะที่เป็นทักษะการคิดขั้นสูงผ่านการใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ
2. ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะสำคัญอื่นๆ ผ่านรูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติในรายวิชา FRN 302
3. ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติในรายวิชา FRN 302 (วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่)

10. ระเบียบวิธีวิจัย

10.1 ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้กระบวนการวิจัยกึ่งทดลองแบบกลุ่มเป้าหมายกลุ่มเดียว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (The Single Group, Pretest - Posttest Design) ควบคู่ไปกับการพัฒนาเว็บไซต์

10.2 ประชากร / กลุ่มตัวอย่าง / กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมาย ได้แก่ นักศึกษาที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา FRN 302 (วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 19 คน

10.3 ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติในรายวิชา FRN 302

ตัวแปรตาม คือ

ก. ผู้เรียนในรายวิชา FRN 302 เกิดการพัฒนาพหุทักษะที่เป็นทักษะการคิดขั้นสูง

ข. ความพึงพอใจของผู้เรียนในรายวิชา FRN 302 ต่อรูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ

10.4 เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินพหุทักษะ แบ่งเป็น เครื่องมือที่ประเมินโดยผู้สอนและเครื่องมือที่ประเมินโดยผู้เรียน ดังนี้

ก. เครื่องมือที่ประเมินโดยผู้สอน ประกอบด้วย

- แบบประเมินพหุทักษะที่เป็นทักษะการคิดขั้นสูงของผู้เรียน (การวิเคราะห์ การประเมินค่า การสร้างสรรค์ การรู้กระบวนการเรียนรู้ของตนเอง) จากชิ้นงาน (Task) และงานส่วนบุคคล ประเมินหลังการทดลอง

ข. เครื่องมือที่ประเมินโดยผู้เรียน ประกอบด้วย

- แบบประเมินทักษะการคิดขั้นสูงและทักษะอื่นๆ ก่อนเรียนรายวิชา FRN 302 ประเมินก่อนการทดลอง
- แบบประเมินทักษะการคิดขั้นสูงและทักษะอื่นๆ หลังเรียนรายวิชา FRN 302 ผ่านการใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ ประเมินหลังการทดลอง
- แบบประเมินการใช้งานเว็บไซต์รายวิชา FRN 302 (วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่) ประเมินหลังการทดลอง
- แบบสำรวจความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อรูปแบบการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ ประเมินหลังการทดลอง

10.5 วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูล จากการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยเครื่องมือในหัวข้อ 10.3 ด้วยสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วแปลผลค่าคะแนนที่ได้ในลักษณะของตารางประกอบการบรรยาย

10.6 วิธีการดำเนินงานตลอดโครงการ

ผู้วิจัยดำเนินการร่วมกับศูนย์นวัตกรรมการเรียนรู้ในการสร้างเว็บไซต์รายวิชา FRN 302 (วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่) จากนั้นผู้วิจัยสร้างเครื่องมือในหัวข้อ 10.3 และดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากนักศึกษาที่ลงทะเบียนในรายวิชา FRN 302 (วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่) แล้วนำผลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลเพื่อสรุปเป็นรายงานวิจัยต่อไป

11. ขอบเขตของการวิจัย

ขอบเขตด้านเนื้อหา

งานวิจัยนี้ครอบคลุมเนื้อหาวิชา FRN 302 (วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่) ยึดตาม Study Guide ฉบับปีการศึกษา 2557 รวมทั้งวิดีโอที่คัดเลือกมาวางประกอบบนเว็บไซต์ของรายวิชา และนวนิยายเรื่อง *Parce que je t'aime* ของ Guillaume Musso นักเขียนขายดีที่สุดของฝรั่งเศสในปัจจุบันที่ใช้เป็นสื่อในการทำงานส่วนบุคคลของผู้เรียน

12. แผนงานและระยะเวลาการทำวิจัย

กิจกรรม	ระยะเวลา ปี 2557 – 2558											
	ธันวาคม	มกราคม	กุมภาพันธ์	มีนาคม	เมษายน	พฤษภาคม	มิถุนายน	กรกฎาคม	สิงหาคม	กันยายน	ตุลาคม	พฤศจิกายน
1. ศึกษาค้นคว้า ทบทวนวรรณกรรม	←			→								
2. จัดทำเว็บไซต์รายวิชา	←				→							
2. เขียนโครงการวิจัย	←		→									
3. สร้างเครื่องมือวิจัย	←			→								
4. ดำเนินการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล		←					→					
5. วิเคราะห์และแปลผล							←		→			
6. เขียนรายงานการวิจัย								←			→	
7. เขียนบทความวิจัยเพื่อการตีพิมพ์										←		→

13. งบประมาณ

1. ค่าตอบแทน

1.1 ค่าตอบแทนที่ปรึกษาโครงการ 1 คน (ภายนอก) 2,000 บาท

2. ค่าวัสดุ

2.1 ค่าจัดทำเครื่องมือในการวิจัย 5,000 บาท

3. ค่าใช้สอย

3.1 ค่าพิมพ์และวิเคราะห์แบบวัดทักษะและแบบสอบถาม

(20 บาท x 19 คน x 3 ชุด x 2 ใช้ประเมินก่อน / ระหว่าง และหลังการทดลอง) 2,280 บาท

3.2 (20 บาท x 19 คน x 5 ชุด ใช้ประเมินเฉพาะหลังการทดลอง) 1,900 บาท

3.2 ค่าเข้าปกรูปเล่มงานวิจัย (200 บาท x 4 เล่ม) 800 บาท

3.3 ค่าจ้างพิมพ์งานและสำเนาเนื้อหา (เหมาจ่าย) 5,000 บาท

3.4 ค่าใช้จ่ายเบ็ดเตล็ด (เหมาจ่าย) 1,000 บาท

รวมงบประมาณที่หัวหน้าโครงการได้รับ 16,980 บาท

4. อื่นๆ (จ่ายในนาม ศสพ.)

4.1 ค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิ 1 ท่าน 2,000 บาท

4.2 ค่าตอบแทนผู้ตรวจสอบบทความไทย-อังกฤษ 200 บาท

4.3 ค่าสมนาคุณโครงการวิจัยที่เสร็จสมบูรณ์ 3,000 บาท

4.4 ค่าใช้จ่ายในการเผยแพร่และนำเสนอผลงานวิจัย 10,000 บาท

รวมเป็นจำนวนเงิน 32,180 บาท

ลงนาม _____ ผู้เสนอโครงการ

14. ความเห็นของหัวหน้าภาควิชา/ หัวหน้าสาขาวิชา/ หัวหน้าหน่วยงาน

ลงนาม _____ หัวหน้าหน่วยงาน

หมายเหตุ โปรดแนบประวัตินักวิจัยมาพร้อมกันด้วย

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อผู้วิจัย นางสาวสุดาญา ออประยูร Mrs. Soudaya Orprayoon

เพศ หญิง

วัน เดือน ปีเกิด 18 พฤศจิกายน 2504

ตำแหน่ง อาจารย์ ผศ. รศ. ศ.

สถานภาพในโครงการวิจัย หัวหน้าโครงการ ผู้ร่วมวิจัย ผู้ช่วยวิจัย

ที่อยู่ (ที่ทำงาน) สำนักงานมาตรฐานวิชาการ มหาวิทยาลัยรังสิต จังหวัดปทุมธานี 12000

โทรศัพท์ 02-791-5673 โทรสาร 02-791-5677

ที่อยู่ (ที่บ้าน) 165/107 หมู่บ้านนิภาวรรณ ถ.เลียบคลองเปรมประชากร ต.หลักหก อ.เมือง จ.ปทุมธานี 12000

โทรศัพท์มือถือ 089-116-6156

E-mail Address : soudaya18@gmail.com

ประวัติการศึกษา

ปริญญาตรี	สาขาภาษาฝรั่งเศส เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง	ปีที่จบ พ.ศ. 2526
สถาบัน	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	ประเทศไทย
ปริญญาเตรียมเอก	DEA de Poétiques et Didactiques des Littératures	ปีที่จบ พ.ศ. 2530
(ทุนสโมสรโรตารีสากล)		
สถาบัน	Université Stendhal-Grenoble III	ประเทศฝรั่งเศส
ปริญญาเอก	Doctorat en Littérature comparée	ปีที่จบ พ.ศ. 2535
(ทุนส่วนพระองค์สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอเจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวงนราธิวาสราชนครินทร์)		
สถาบัน	Université Stendhal-Grenoble III	ประเทศฝรั่งเศส

ผลงานวิจัย

- “La Recherche sur l’enseignement de la Littérature française aux étudiants thaïlandais : quels moyens sont-ils appropriés ?.” **Bulletin de l’APTF**, vol . 118, année 32 (juillet-décembre 2009). pp. 43-45.
- “E-Learning Courseware for French : a Pilot Study in Thailand”. **Asian Journal of Distance Education**. (on line). The Asian Society of Open and Distance Education. 2010. Vol.8, no.1. pp.4-20.
- “Effects of Cooperative Learning on Learning Achievement and Group working Behavior of Junior Students in Modern French Literature Course” **The Journal of Effective Teaching**, an online journal devoted to teaching excellence, vol. 14, Issue 1, February, 2014. pp.80-98. University of North Carolina Wilmington.

หนังสือ / ตำรา

- ปทานุกรมศัพท์การท่องเที่ยว ฝรั่งเศส-ไทย (2550) . ปทุมธานี. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต. 132 หน้า.
- **กริยาที่ใช้บ่อยในภาษาฝรั่งเศส (ชุดที่ 1)** พร้อมกริยาวลี จำนวน สุภาสิต ตัวอย่างประโยคและคำแปลไทย (2556). ปทุมธานี. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต. 207 หน้า.
- **กริยาที่ใช้บ่อยในภาษาฝรั่งเศส (ชุดที่ 2)** พร้อมกริยาวลี จำนวน สุภาสิต ตัวอย่างประโยคและคำแปลไทย (2557). ปทุมธานี. สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรังสิต. 234 หน้า.

การบริการวิชาการ และ บทความวิชาการ

- **พยานผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาฝรั่งเศสของศาลแรงงานกลาง 5 ครั้ง** (16 ธ.ค.2548 - 27 ก.พ. 2549).
- จากประชาคมยุโรปสู่สหภาพยุโรป (2547). **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** ปีที่ 4 ฉบับที่ 8 2547. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยรังสิต. หน้า 7-17.
- “Some aspects of Indian Religion and Philosophy in French literature of 19th century” (2009). **International Conference. Humanities-Social Sciences Research and Academic Network on “Approaches to Peaces : Unity in Diversity”**. 13-14 August 2009. Chiang Mai University, Mahachulalongkomrajavidyalaya University, Chiang Mai. 9 pages.
- “คำพ้องรูปในภาษาฝรั่งเศสและภาษาอังกฤษ: เพื่อนแท้หรือหลุมพราง” (2554). **การสัมมนาเรื่อง “มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ไทย: ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาก้าวหน้าสู่ประชาคมอาเซียน”** 28-29 กรกฎาคม 2554. มหาวิทยาลัยนเรศวร
- “สื่อสารภาษาฝรั่งเศสให้ตรงกับที่ใจคิด” (2555). **วารสารพัฒนาการเรียนการสอน. มหาวิทยาลัยรังสิต. ปีที่ 6 เล่มที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2555.**

ประวัติการทำงาน

- ล่ามภาษาฝรั่งเศส ภาษาอังกฤษ ภาษาญี่ปุ่น ประจำบริษัทส่งออก จ. เชียงใหม่
- อาจารย์พิเศษสอนภาษาฝรั่งเศส โรงเรียน Prince Royal จ. เชียงใหม่
- หัวหน้าหมวดวิชาภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยรังสิต
- หัวหน้าภาควิชาภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยรังสิต
- หัวหน้าภาควิชาภาษาฝรั่งเศส มหาวิทยาลัยรังสิต

ปัจจุบัน (พ.ศ. 2558)

- ดำเนินการวิจัยเรื่อง การพัฒนาทักษะการคิดขั้นสูงผ่านการสอนโดยใช้ห้องเรียนกลับด้านและการสอนแบบอิงงานปฏิบัติ ในรายวิชา FRN 302 : วรรณกรรมฝรั่งเศสสมัยใหม่